

שלמה להט רכש את דב בן-מאיר בנזיד-עדשים. תמורת כיסא וכיבודים על-חשבון משלמיה המיסים הרחיק בן-מאיר לכת בתמיכתו העיוורת בצי"ץ

פד'ו, טלפון ואש"ל

כיצד מכנה שלמה להט, ראש עיריית תל אביב, באוזני מקורביו, את שותפו הראשי לקואליציה העירונית, הח"כ דב בן-מאיר, ראש סיעת מיפלת העבודה במועצה, שהיה סגנו עד שאולץ לוותר על תוארו כשל כפל תפקידים? הטיפש הזה.

צי"ץ אינו מקורי. זכות-היוצרים על התואר שדבק בדב בן-מאיר אינו שלו. קדמו לו רבים וטובים במיפלת-העבודה, הסולדים מהאיש ומי דרכו, מ-הסוציאליסט, כפי שקוראים לו בלעג. ראש-העירייה מתייחס אל בן-מאיר בזלזול מופגן. הוא הפך אותו במידה רבה לחותמת-הגומי שלו. הוא רכש אותו בנזיד-עדשים, ובכך הרדים את מיפלת העבודה בתל-אביב, שהובסה במירוץ על ראשות העירייה לפני יותר מ-11 שנה. בן-מאיר מתמסר בצי"ץ לתמורת כיסא וכיבודים, על חשבון

העיסקה הוצאה לפועל וצי"ץ הועבר למועצת הפועלים בבית-ברנר. בן-מאיר בא על סיפוקו המלא, אך אליה וקוץ בה: הרכב היקר מוסיף לשרתו גם כאשר כבר אינו סגן-ראש-העירייה, כאשר חדל חיים בסוק לשמש סגן-ראש-העירייה. ניטל ממנו מייד הרכב הצמוד, אך בן-מאיר הוא מעל כל תקן.

גם נהג עירוני עומד לרשותו, כל אימת שבן-מאיר נצרך לו, בעיקר לנסות עות לכנסת בירושלים, או לפעילות ציבורית אחרת שלו. תושבי תל-אביב נושאים בעול הכספי, כפי שקורם נשאו בו חברי ההסתדרות בכרך הגדול.

יש לבן-מאיר כתינו גם מכשיר-טלפון על חשבון העירייה. זה מכשיר שני בדירת-ההג הנאה שלו בנווה-אביבים. בהתקנה חוייבה הקופה העירונית: 18 אלף שקל באפריל 1984.

העיתונאית חנה קים, סופרת על המישמר

ומזכיר פרלמנטרי, וכמוכן נהג חלקי. הוא מוסיף לזינוק מהקופה העירונית, בעיקר לצרכי אירוח ראוותני.

בכירים בעירייה מתעבים אותו. הוא מעורר בהם בחילה. רואים בו דגם של עסקנצ'יק מהר גווארדיה המפא"ית הותיקה. הם חוששים כי במקדם או במאוחר הוא יציף את העירייה ב-צי"ץ רותיו" הסיפרותיות, כפי שנהג במקומות-העבודה הקודמים, לרבות במועצת-הפועלים.

„הוא משלשל ספרים,“ אומרים עליו. הוא כותב ללא הרף, הוא מכין חוברות. הוא רושם כיומניו וזכרונות, כל מילה שהוא משמיע, גם כשהוא מדבר אל עצמו. אחר כך נפלטות המילים ממכשיר-הרפוס הישר למחסנים של מועצות הפועלים. חברות הסתדרותיות, קונצרנים ענקיים כמו כור – ועכשיו עיריית תל-אביב בתור.

במילה אחת: בדיחה

הוא ביטולן גדול. כאשר התמודד על ראש העירייה, באוקטובר 1983, הוא הפיץ בתל-אביב חוברת כדי לרכוש את קולות הבר חרים, שעל שערך תצלמו המלבני: „זאת נעשה בחמש השנים הבאות, 1983 – 1988. מצע סיעת המערך לכיבוש ראשות העירייה.“

ראש-עירייה להט ובן-מאיר
הוא הפך אותו לחותמת-גומי

הוא הבטיח הרים וגבעות, ולא פרע אך שטר אחד עד היום הזה

הוא הבטיח הרים וגבעות בי-15 תחומים: המטרופוליטני; הכספי; הר כלכלי; הבינוי והשיכון; התחבורה; החינוך; התרבות והאמנות; הרווחה; הבריאות ואיכות-החיים; הספורט והפי עילות הגופנית; הגימלאים והקשישים; הסדר ואכיפת החוק; התברואה והנקיון; הדת; הדאגה לערביי יפו; התיירות.

הוא נושא בתיק התחבורה. כאן הבטיח לתושבי תל-אביב 14 תחיי ביות – שטרות לפרעון, שאף אחד מהם לא נפרע עד היום:

- יוחש קצב הבניה של נתיבי איילון והם יושלמו עד סוף 1985.
- תושלם ותופעל התחנה המרכזית.
- תופעל רכבת עלילת (מנווריל) לפיתרון חלקי של הסעה לאורך רחובותיה הרחבים של העיר (איברגנירול, שדרות ירושלים, שדרות כך גוריון, שדרות רוקה, וכו').
- יוחל בבנייתה של רכבת תחתית.
- יוכנסו לשירות אוטובוסים מיפרקים (כפולים בתכולתם) וכל האוטובוסים העירוניים יהיו ממוזגי אוויר. (זה סעיף יחיד שחלקו מתממש בשל השניונים שמנהיג דן, אך לא כתוכנית של בן-מאיר).
- יופעלו מערכות ממוזרים, בקרה טלוויזיונית על צמתים וסידרייה-הפרפה של תחבורה ציבורית, להחשת מהירות הנסיעה ברחובות העיר.
- תיעשה פעולה להרחבת הכבישים העירוניים והוספת נתיבי-תנועה על-ידי הזזת המיד-רכות עד לקירות הבתים והקמת מיפרציחניה מוצלים לאורכן.
- יוחל בהקמתם המהירה של חניונים ציבוריים תיקרקעיים (מתחת לכיכרות מלכי ישראל, היכל-התרבות, היכל-הספורט, גן-מאיר וכו') ועיליים (במקום התחנה המרכזית הישנה, ברום שוק-הכרמל, בשוק היסטוני, בשוקי בצלאל ועליה, ועוד).
- יופעלו סידרת-תנועה וסידרת-חניה, אשר יאכפו באורח מידי את חוקי התנועה והחניה.

תחבורה קצב מעורבות צי"ץ. כולם עוקפים את בן-מאיר.

הגורמים האחראים מתכנסים בלישכת ראש העירייה ופוסחים על בן-מאיר. הוא אינו מסוגל להזיז דבר במערכת הפנימית. הגיבור, המנכ"ל, מהנדס-העירייה ואחרים לא מתחשבים בו בכלל. הוא תלוי בכיצוע בגורמים שאין לו כל שליטה עליהם. אין לו שום מעמד אצלם. אומנם, היומן שלו תמיד צפוף בישיבות ופגישות אינספור, אך דבר לא יוצא מכל התכנסויות האלה. הוא תמיד עסוק במיליון ואחד דברים, אך בשום תחום אינו בקיא, או מתעמק.

דויד שיפמן, הלבדיל אלף הברלות, התמסר כולו לתחבורה וקצר הישגים בתקופה קצרה יחסית. הוא היה סמכותי. בארבע שנותיו הראשונות בעירייה השתעבר לתחבורה. תושבי הכרך חשו בשניונים ובשיפורים. הוא הזיז דברים. הוא היה בולדווין. הוא ניווט את צי"ץ בדרוכו. יש לו מזל לבן-מאיר: מנהל אגף-התנועה הוא מהנדס מיקצוען, שלמה פלדמן. אומנם הוא אינו „פושר“ וגם אינו מסוגל לקדם פרויקטים, אך הוא פותר בעיות נכוח מיקצוענותו – אך אין די מפקק אחר גדול שאינו נע.

מדי פעם בפעם מתאיידימתפח בן-מאיר בתיקשורת. הוא מתפאר ב-„כידום“ פרויקטים, כמו נתיבי איילון. בדבר טפח המראיין על שכמו של בן-מאיר, אחרי שהאזין לפיטפופי: „הישגו הבולט ביותר של בן-מאיר הוא בהגעת גלגלי פרויקט איילון“ וגם ב-„צימצום מהיר ומקוף של תאונות-הרכבים בתל-אביב,“ וזאת... „תוצאה ישירה של הנהגת סנדלי דנוור.“

דברים בעלמא. לא היו דברים מעור

הבטחות בסיטונות

בן-מאיר ווקף לעצמו הישגים שזכות היוצרים שלהם שייכת כולה לקורמיו. בעיקר לחייקל רמות ולדויד שיפמן. בזמנם היתה ה-